

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

Nr. 127.677 van 2 februari 2004

A.143.497/VIII-3831

A.143.539/VIII-3833

In zake: **KHEMISSI** Brahim,  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Geoffroy GENERET, advocaat,  
Franklin Rooseveltlaan 84/3  
1050 Brussel,

tegen:

1. **het Instituut voor Permanente vorming van de middenstand en de kleine en middelgrote ondernemingen (IPVMKMO)**,  
dat woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Jean LAURENT, advocaat,  
Winston Churchilllaan 253  
1180 Brussel,
2. **de Franse Gemeenschapscommissie**,  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,  
Zwitserlandstraat 24  
1060 Brussel.

---

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,  
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 31 oktober 2003 door Brahim KHEMISSI ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de "beslissing van onbekende datum waarbij de (eerste) verwerende partij geoordeeld heeft dat de rechtsverhouding tussen verzoeker en de verwerende partij niets van doen had met de status van ambtenaar, maar van contractuele aard was" (Zaak nr. A. 143.497/VIII-3831);

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gezien de op 2 november 2003 ingestelde vordering, waarbij Brahim KHEMISSI de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van de "beslissing van onbekende datum, genomen door de verwerende partij, om mevrouw Françoise MULOT aan te stellen als "coördinatrice" van de Dienst Vorming KMO, en hem bijgevolg niet in aanmerking te nemen voor dat ambt" (Zaak nr. A.143.539/VIII-3833);

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partijen;

Gezien de verslagen van mevr. JOTTRAND, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 20 januari 2004, waarbij bepaald wordt dat de zaken voorkomen op de openbare terechtzitting van 30 januari 2004;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer M. GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GENERET, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. LAURENT, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mr. BELLEFLAMME, loco Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. JOTTRAND, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vorderingen tot schorsing:

1. Op 1 augustus 1994 wordt verzoeker als arbeidscontractant aangeworven met een arbeidsovereenkomst voor een bepaalde duur van twee jaar door het Instituut voor Permanente vorming van de middenstand en de kleine en middelgrote ondernemingen (afgekort als IPVMKMO), een instelling van openbaar nut categorie B, opgericht bij het decreet van de Franse Gemeenschap van 3 juli 1991 betreffende de voortgezette opleiding voor de middenstand en de kleine en middelgrote ondernemingen, waarvan artikel 41 bepaalt dat het Instituut arbeidscontractanten in dienst mag nemen.

De arbeidsovereenkomst afgesloten tussen de partijen bepaalt onder meer dat:

- verzoeker de weddeverhogingen krijgt volgens de beginselen bepaald in de bezoldigingsregeling van het personeel van de ministeries;
- hij een haard- of standplaatstoelage krijgt en een eindejaarstoelage onder de voorwaarden bepaald voor het vastbenoemde rijkspersoneel, en dat hij in voorkomend geval iedere andere toelage en/of vergoeding krijgt, in dezelfde mate als en volgens dezelfde verordeningsbepalingen als die welke gelden voor het vastbenoemde rijkspersoneel;
- de diensten die op basis van deze overeenkomst worden geleverd, geen enkele aanspraak op een betrekking in vast verband verlenen.

2. Op 28 oktober 1994 ontvangt verzoeker een brief van de administrateur-generaal van het IPVMKMO met betrekking tot zijn administratieve standplaats en de vergoedingen inzake reis- en verblijfkosten.

Die brief vermeldt enerzijds dat verzoeker, als in vast verband aangesteld personeelslid van het instituut, onder de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut valt, en herinnert verzoeker anderzijds aan de bepalingen die van toepassing zijn inzake de bezoldigingsregeling, en meer in het bijzonder de bepalingen inzake het vaststellen van de administratieve standplaats van het personeel en de nadere regels voor de terugbetaling van de reis- en verblijfkosten.

In diezelfde brief brengt de administrateur-generaal verzoeker ervan op de hoogte dat ze, overeenkomstig de voornoemde bezoldigingsbepalingen:

- bepaalt dat zijn administratieve standplaats zijn eigen woonplaats is,
- hem een algemene machtiging geeft om zich te verplaatsen voor de uitoefening van zijn ambt,
- hem de toestemming verleent zijn eigen wagen te gebruiken voor beroepsdoeleinden, met inachtneming van de in de genoemde brief vermelde beginselen,
- hem machtigt verplaatsingen binnen de agglomeratie van zijn administratieve woonplaats in rekening te brengen,
- en dat het koninklijk besluit van 24 december 1964 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfkosten toegekend aan de leden van het personeel der ministeries op hem van toepassing is.

3. Op 23 december 1994 stuurt de administrateur-generaal van het IPVMKMO de volgende brief naar verzoeker:

" ONDERWERP: VERGOEDINGEN VOOR REIS- EN VERBLIJFKOSTEN  
Mijnheer,

In een brief van 28 oktober heb ik u uiteengezet welke regels op u, als personeelslid van een instelling van openbaar nut, van toepassing zijn.

Om een verschil in interpretatie van de aldus in herinnering gebrachte bepalingen te voorkomen, deel ik u de concrete toepassingsregels mee die na overleg met de betrokken personeelsleden vastgesteld zijn (...)"

4. Tussen de partijen wordt een nieuwe arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur gesloten, met dezelfde voorwaarden, die aanvangt op 1 augustus 1996 en afloopt op 31 juli 1997.

5. Op 1 augustus 1997 wordt tussen de partijen een nieuwe overeenkomst afgesloten, waarbij verzoeker onder dezelfde voorwaarden voor onbepaalde duur wordt aangeworven.

Bij die overeenkomst zitten zes aanvullingen:

- 1/ Een aanvulling van 1 juni 1999 bepaalt dat verzoeker vanaf 1 november 1998 zijn ambt uitoefent op de zetel van de territoriale directie van Brussel, waar zijn administratieve standplaats is, en dat, vanaf de kosten die betrekking hebben op de maand juni 1999, bij het bepalen van de tussenkomst van de werkgever in de

verplaatsingskosten en van de vergoedingen voor verblijfskosten en andere, rekening zal worden gehouden met die administratieve standplaats.

- 2/ Een aanvulling van 1 oktober 2000 bepaalt dat verzoeker met ingang van 3 april 2000, naast de functie van pedagogisch adviseur, gedurende zes maanden de functie van directeur ad interim van de territoriale directie Brussel uitoefent, bij afwezigheid van de directrice die gedetacheerd is, en dat hij die functie voor een nieuwe periode van 6 maanden uitoefent, die aanvangt op 1 oktober 2000, met dien verstande dat zijn opdracht onmiddellijk een einde neemt op de datum waarop de detachering van de directrice afloopt. Deze aanvulling bepaalt tevens dat de bezoldiging van verzoeker aangepast wordt aan de uitoefening van die nieuwe functie.
- 3/ De volgende aanvullingen, die respectievelijk dateren van 1 april 2001, 1 oktober 2001, 1 april 2002 en 1 oktober 2002 vernieuwen telkens met zes maanden de opdracht van verzoeker als directeur ad interim van de territoriale directie Brussel, onder dezelfde voorwaarden.

6. Als gevolg van de wijziging van de administratieve standplaats van verzoeker op 1 november 1998, is verzoeker op 21 mei 1999 op de hoogte gebracht van de beginselen die primeren bij de terugbetaling van de kosten voor verplaatsing van en naar het werk, bij de terugbetaling van de kosten voor verplaatsing vanaf de administratieve standplaats in geval van opdrachten buitenshuis en bij de uitbetaling van maaltijdcheques.

Bij een brief van 25 mei 1999 vraagt verzoeker de Minister, lid van het college van de Franse Gemeenschapscommissie, belast met de Beroepsopleiding en de Permanente Opleiding van de Middenklasse, die toezicht uitoefent op het IPVMKMO, uitleg over de rechten die hij verworven heeft inzake "vergoedingen voor reis- en verblijfskosten, te rekenen vanaf zijn administratieve standplaats die zijn woonplaats is, zoals al zijn collega's".

Naar aanleiding van die brief vraagt de Minister het IPVMKMO op 4 juni 1999 welke "redenen dat nieuwe voorstel van statuut van de betrokkene wettigen ten opzichte van dat van de andere pedagogisch adviseurs van het instituut, terwijl de heer KHEMISSI nog altijd, lijkt me, soortgelijke functies uitoefent binnen dezelfde instelling van openbaar nut", en terwijl de nieuwe regeling voorgesteld aan

de betrokkene de beslissing van 28 oktober van de administrateur-generaal op de helling zet, waarbij het statuut van de heer KHEMISSI duidelijk wordt vastgesteld, die, "als in vast verband aangesteld personeelslid van het instituut, onder de bepalingen valt van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut".

Op die vraag is blijkbaar niet geantwoord.

7. Op 4 juni 2003 sluiten de Franse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest een samenwerkingsakkoord tot hervorming van de structuren van de permanente opleiding voor de Middenstand en de kleine en middelgrote ondernemingen, waarbij de taken van het IPVMKMO voornamelijk gericht zijn "op normatieve aspecten (...) die verbonden zijn aan het afleveren van een gelijkwaardig getuigschrift (...) en aan de homologatie door de Franse Gemeenschap [, en het uitwerken van de scholingen en opleidingen toevertrouwd wordt aan entiteiten die aangewezen of opgericht worden door het Waals Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie]. (Daartoe zal) het geheel van het (...) personeel van het IPVMKMO (...) verdeeld worden over de twee nieuwe gewestelijke entiteiten, die aan [het] overgehevelde [personeel] een statuut zullen toekennen volgens de regels van het openbaar ambt die hen eigen zijn. Het personeel dat noodzakelijk is voor de toekomstige werking van het IPVMKMO zal bestaan uit gedetacheerde [leden] van het personeel [van de drie entiteiten]".

8. Op 20 juni 2003 richt verzoekers raadsman een brief aan de administrateur-generaal van het IPVMKMO, waarin hij vraagt dat zijn cliënts hoedanigheid van in vast verband aangesteld personeelslid duidelijk wordt vastgesteld vóór de eigenlijke overheveling, zodat zijn administratieve situatie later niet gewijzigd wordt.

Hij voert aan dat verzoeker weliswaar drie arbeidsovereenkomsten heeft afgesloten met het instituut, maar een nieuwe hoedanigheidsaanduiding van de rechtsverhouding tussen een personeelslid en de overheidsdienst die hem tewerkstelt mogelijk is op basis van de verschillende gegevens van zijn administratief dossier en de algemene rechtsbeginselen van de openbare dienst.

Krachtens artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut bevindt het personeel van het instituut zich evenwel onmiskenbaar in vast dienstverband.

Het beginsel dat de personeelsleden van het instituut in vast dienstverband werken is bevestigd naar aanleiding van het samenwerkingsakkoord van 20 februari 1995 voor de permanente vorming ten behoeve van de middenstand en de KMO's en voogdij over het Instituut voor die permanente vorming ten behoeve van de middenstand en de KMO's door de Franse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest.

Ten slotte verwijst hij concreet naar de brief van 28 oktober 1994 waarin staat dat verzoeker, als in vast verband aangesteld personeelslid van het instituut, onder de bepalingen valt van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, en naar het feit dat laatstgenoemde sedert zijn indiensttreding een vacante betrekking bekleedt.

9. Op 17 juli 2003 keuren de Franse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest elk een decreet goed houdende instemming met het aanhangsel tot wijziging van het samenwerkingsakkoord, gesloten op 20 februari 1995 door de Franse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest, betreffende de Permanente Vorming van de Middenstand en de kleine en middelgrote ondernemingen.

Bij artikel 51 van het aanhangsel wordt in het samenwerkingsakkoord van 20 februari 1995 een artikel 52 ingevoegd, waarvan § 4 luidt als volgt: "De Franse Gemeenschapscommissie en het Waals Gewest volgen het Instituut op voor het geheel van de verplichtingen inzake personeel of de goederen die ernaar getransfereerd worden evenals voor de geschillen waarin het Instituut partij is en die betrekking hebben op de in artikel 20bis bedoelde opdrachten".

Artikel 52 van het aanhangsel voegt in het samenwerkingsakkoord van 20 februari 1995 een artikel 53 in, dat luidt als volgt:

" § 1. Onder het personeel van het Instituut bepalen het College van de Franse Gemeenschapscommissie en de Waalse Regering, elk wat hem (haar) betreft, de personeelsleden die naar de Franse Gemeenschapscommissie en naar het Waals

Gewest getransfereerd worden, hetzij als statutair personeel, hetzij als contractueel personeel.

De personeelsleden worden getransfereerd in hun graad of een gelijkwaardige graad en in hun hoedanigheid met behoud van de bezoldiging en de anciënniteit die ze hadden of zouden bekomen hebben indien ze de functie die ze bekleedden op het ogenblik van hun transfer in het Instituut zouden blijven uitoefenen hebben.

§ 2. De personeelsleden die een betrekking bekleden in de diensten van het Instituut, zoals vermeld in bijlage III van deze samenwerkingsovereenkomst worden ambtshalve getransfereerd naar de Franse Gemeenschapscommissie of naar het Waals Gewest.

§ 3 en 4. (...)".

Bijlage 3 bij het aanhangsel bevat onder meer de lijst van het personeel dat overeenkomstig artikel 53, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 20 februari 1995, ingevoegd bij het voornoemde aanhangsel, ambtshalve naar de Franse Gemeenschapscommissie is overgeheveld, waaruit blijkt dat verzoeker daarnaar als arbeidscontractant is overgeheveld.

10. Bij de ambtshalve overheveling van het personeel van het IPVMKMO naar de Franse Gemeenschapscommissie zijn de diensten van de territoriale directie van Brussel verdwenen en vervangen door de "Dienst Vorming KMO", een dienst met afzonderlijk beheer opgericht bij het decreet van de Franse Gemeenschapscommissie van 17 juli 2003 betreffende het oprichten van een apart beheerde dienst belast met het beheer en de promotie van de permanente vorming voor de middenklasse en de kleine en middelgrote ondernemingen.

De tweede verwerende partij heeft mevrouw Françoise MULOT aangewezen als coördinator van die nieuwe dienst. Dat is de handeling die bestreden wordt in de zaak met als rolnummer 143.539/VIII-3833.

11. Op 5 september 2003 richt de raadsman van de verwerende partij de volgende brief aan de raadsman van verzoeker:

" Mijn cliënt kan er niet mee akkoord gaan dat de arbeidsverhouding tussen hem en uw cliënt als een arbeidsverhouding "in vast dienstverband" bestempeld wordt.

Er zij aan herinnerd dat de heer KHEMISSI immers met een arbeidsovereenkomst aangeworven is. Die overeenkomst is afgesloten op 1 augustus 1994 en is op 1 augustus 1996 en op 1 augustus 1998 vernieuwd. Bij laatstgenoemde gelegenheid is uw cliënt voor onbepaalde duur aangeworven. Bij de overeenkomst die op 1 augustus 1999 is afgesloten, zitten vijf aanvullingen, die ook allemaal ondertekend zijn door de heer KHEMISSI.

Om uit te maken of iemand in vast verband dan wel als arbeidscontractant door een administratieve overheid is aangeworven, moet teruggegrepen worden naar de rechtshandeling waarbij de aanwerving geschiedt, een criterium dat volgens de rechtspraak van de Raad van State als onderscheidingscriterium geldt.

Als gevolg van het afsluiten van twee overeenkomsten van bepaalde duur en een overeenkomst van onbepaalde duur waarbij vijf aanvullingen zijn gevoegd die gelden als contract, kan zonder enige twijfel gesteld worden dat de rechtshandeling waarbij de aanwerving geschiedt wel degelijk een arbeidsovereenkomst is en geen eenzijdige aanwerving in vast dienstverband.

In tegenstelling tot wat beweerd wordt, is de Raad van State helemaal niet de mening toegedaan dat artikel 11 van de wet van 16 maart 1954 dermate algemeen zou zijn dat het iedere aanwerving bij arbeidsovereenkomst voor instellingen van openbaar nut zou verbieden.

Hij heeft immers geoordeeld dat het personeel van de instellingen van openbaar nut in de regel in vast dienstverband tewerkgesteld is. Dat weliswaar niet uitgesloten is dat personeel bij arbeidsovereenkomst wordt tewerkgesteld, maar dan ondubbelzinnig moet blijken dat het de bedoeling was van de gewone regel van de vaste benoeming af te wijken.

Die mogelijkheid wordt bevestigd in het algemene principesbesluit van 22 december 2000, waarin aanvaard wordt dat publiekrechtelijke rechtspersonen die ressorteren onder de gemeenschappen of de gewesten personeel aanwerven met een arbeidsovereenkomst.

Het gegeven, ten slotte, dat de heer KHEMISSI, een betrekking zal vervullen die voordien door een vastbenoemd ambtenaar werd vervuld, doet niet ter zake, vermits het vacant verklaren van een betrekking uitsluitend tot de bevoegdheid behoort van de benoemingsgerechtigde overheid.

De Raad van State heeft immers geoordeeld dat:

'de overheid (...) niet soeverein maar volgens de noden van de dienst, (bepaalt) wanneer een betrekking vacant is; zij oordeelt ook, volgens diezelfde noden, wanneer een benoeming kan worden gedaan en uitwerking [kan] krijgen.'

Er kan in casu dus geen sprake van zijn dat het IPVMKMO verplicht wordt ten behoeve van de heer KHEMISSI de betrekking die hij noemt vacant te verklaren, en nog minder dat ze ertoe verplicht wordt hem vast te benoemen in die betrekking.

Wat betreft de nota van 28 oktober 1994 waarin aan de heer KHEMISSI de hoedanigheid van "in vast verband aangesteld personeelslid van het instituut" zou zijn toegedicht, deze kan niet als bewijs worden beschouwd aangezien het gaat om een nota die toen ze naar de heer KHEMISSI is gestuurd, tegelijkertijd naar verscheidene vastbenoemde ambtenaren is gestuurd en die fouten bevat doordat de wezenlijke gegevens in verband met zijn contractuele situatie niet gewijzigd zijn. Ze doet dus niets af aan het feit dat hij arbeidscontractant is, wat net het gevolg is van de verschillende overeenkomsten die de heer KHEMISSI heeft ondertekend, die er zich wel voor behoed heeft bij de ondertekening daarvan of van de aanvullingen bij die overeenkomsten enige opmerking te maken.

Het IPVMKMO kan dan ook niet aanvaarden dat de hoedanigheid van arbeidscontractant van de heer KHEMISSI gewijzigd wordt.

Vermits met deze brief geantwoord wordt op een officiële brief die naar het IPVMKMO is gestuurd, verzoek ik u de onderhavige brief dezelfde waarde toe te kennen".

Die brief is de handeling die bestreden wordt in het beroep met als rolnummer 143.497/VIII-3831.

Overwegende dat de beroepen verknocht zijn; dat er grond is ze samen te voegen;

Beroep nr. A.143.497/VIII-3831

Overwegende dat de eerste verwerende partij vraagt buiten de zaak te worden gesteld omdat het geschil betrekking heeft op de rechten en verplichtingen van een personeelslid dat naar de tweede verwerende partij is overgeheveld;

Overwegende dat de eerste verwerende partij de steller is van de bestreden handeling die dateert van vóór de inwerkingtreding van de voornoemde decreten van 17 juli 2003; dat daaruit volgt dat verzoeker, op het tijdstip waarop de bestreden handeling is uitgevaardigd, nog altijd personeelslid was van de eerste verwerende partij; dat deze in de zaak gehandhaafd moet worden;

Overwegende dat de tweede verwerende partij van oordeel is dat geen beroep kan worden ingesteld tegen de bestreden handeling;

Overwegende dat de omstreden brief van 5 september 2003 er enkel toe strekt verzoeker, als antwoord op zijn aanspraken, duidelijk te maken dat de arbeidsverhouding tussen hem en zijn werkgever van contractuele aard is, maar hij de juridische kwalificatie van die verhouding daarbij niet wijzigt; dat de bestreden handeling geen enkel gevolg heeft voor de rechtstoestand van verzoeker en hem dus geen nadeel berokkent; dat de vordering onontvankelijk is;

Beroep nr. A.143.539/VIII-3833

Overwegende dat de Franse Gemeenschapscommissie aanvoert dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep;

Overwegende dat de functie van gemachtigd ordonnateur de uitoefening van een deel van het openbaar gezag inhoudt; dat ze derhalve niet toevertrouwd mag worden aan een arbeidscontractant, tenzij zulks wordt gestipuleerd in een uitdrukkelijke wetsbepaling; dat er in casu zo geen bepaling bestaat; dat artikel 15 van het besluit van het College van de Franse Gemeenschapscommissie van 17 juli 2003 betreffende het functioneel, budgettair, financieel en boekhoudkundig beheer van de dienst met afzonderlijk beheer "Dienst Vorming KMO" bepaalt dat "de persoon belast met het dagelijks beheer aangewezen wordt als gemachtigd ordonnateur en belast is met de uitvoering van de begroting"; dat om te bepalen of verzoeker aanspraak maakte op die dubbele functie, de aard van de rechtsverhouding tussen hem en zijn werkgever onderzocht moet worden;

Overwegende dat verzoeker toegeeft dat hij "formeel met een arbeidsovereenkomst is aangeworven", maar aanvoert dat "ervan uitgegaan moet worden dat de administratieve overheid hem sedert zijn indiensttreding altijd beschouwd heeft als een personeelslid in vast dienstverband"; dat hij erop wijst dat hij sedert zijn indiensttreding een vacante betrekking bekleedt en de administrateur-generaal van de verwerende partij in een brief van 28 oktober 1994 "verzoeker laat weten dat hij, als in vast verband aangesteld personeelslid van de verwerende partij, onder de bepalingen valt van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut"; dat hij tevens steunt op de voornoemde brief van 4 juni 1999 van de minister, lid van het College van de Franse Gemeenschapscommissie belast met de Beroepsopleiding; dat hij voorts stelt dat hij gedurende verscheidene jaren een leidinggevende functie heeft uitgeoefend als waarnemend directeur van de territoriale directie van Brussel, wat volgens hem inhoudt dat hij door de verwerende partij altijd beschouwd is als een in vast verband benoemd personeelslid, aangezien pas vanaf 1 september 2003, als gevolg van een opmerking van de inspectie van Financiën, die van oordeel was dat hij niet in vast verband was aangeworven, geoordeeld is dat hij geen leiding kan hebben over de dienst; dat hij aanvoert dat hij eenzijdig door de verwerende partij is aangewezen om die

leidinggevende functie uit te oefenen, zelfs indien aanvullingen bij zijn contract ondertekend zijn; dat hij ten slotte verwijst naar artikel 11, § 1, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, dat zou inhouden dat "het personeel van de verwerende partij in beginsel in vast dienstverband moet worden aangeworven";

Overwegende dat ontegensprekelijk vaststaat dat verzoeker bij overeenkomst is aangeworven; dat het niet geloofwaardig is aan te voeren dat hij vanaf dat tijdstip altijd beschouwd zou zijn geweest als een personeelslid in vast verband, vermits na zijn indiensttreding nog twee overeenkomsten en zes aanvullingen zijn afgesloten; dat de betrekking die door verzoeker wordt bekleed nooit vacant verklaard is, zodat daarin niet bij vaste benoeming kon worden voorzien; dat de brief die op 28 oktober 1994 door de administrateur-generaal verstuurd is, niet alleen verstuurd was naar verzoeker, maar naar verscheidene personeelsleden, voor het merendeel vastbenoemde ambtenaren, zodat de formulering ervan niet bewijskrachtig is; dat het vaak voorkomt dat arbeidscontractanten vallen onder regels die gelden voor vastbenoemde personeelsleden; dat de ministeriële brief van 4 juni 1999 enkel steunt op de gegevens verstrekt door verzoeker, en slechts een verzoek om inlichtingen is; dat verzoeker zijn functies uitgeoefend heeft krachtens eenzijdige rechtshandelingen die losstaan van de arbeidsovereenkomst en er enkel toe strekken het afsluiten van aanvullingen bij die overeenkomst toe te staan; dat verzoeker geen aanspraak kan maken op enig voordeel uit het onregelmatige karakter van zijn tijdelijke aanstelling in leidinggevende functies; dat de voornoemde wet van 16 maart 1954 niet verbiedt dat arbeidscontractanten worden aangeworven; dat artikel 41 van het decreet van 3 juli 1991 betreffende de voortgezette opleiding voor de middenstand en de kleine en middelgrote ondernemingen de eerste verwerende partij toestond een beroep te doen op arbeidscontractanten; dat uit het bovenstaande volgt dat verzoeker ontegenzeggelijk een arbeidscontractant is; dat hij daardoor geen aanspraak kan maken op de betrekking die aan Françoise MULOT is toegewezen; dat hij geen belang heeft bij het beroep,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De zaken met de nrs. A.143.497/VIII-3831 en A.143.539/VIII-3833 worden samengevoegd.

### **Artikel 2.**

De vorderingen tot schorsing worden afgewezen.

### **Artikel 3.**

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twee februari tweeduizend vier, door:

|        |              |                  |
|--------|--------------|------------------|
| de Hr. | GEUS         | kamervoorzitter, |
| Mevr.  | HONDERMARCQ, | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**Mevr. HONDERMARCQ**

**J.-Cl. GEUS**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**